

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 13. april 2005

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

CAP/ J.nr. 20-1056

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 2. marts 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 12 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 12:

”Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel fra Dagbladet Holstebro Struer den 29. januar 2005, herunder om ministeren ser et behov for justeringer af den eksisterende lovgivning med hensyn til spørgsmålene om pension, ferie og overenskomst samt de regionale forskelle i administrationen af ordningen.”

Svar:

Artiklen i Dagbladet Holstebro Struer omhandler en bruger af hjælperordningen efter servicelovens § 77. Modtageren er utilfreds med at skulle fungere som arbejdsgiver og har ikke kunnet få hjælp af kommunen til at udfylde denne nye rolle.

Sigtet med bestemmelsen i servicelovens § 77 om ansættelse af personlige hjælpere er, at personer med betydelig og varigt nedsat funktionsevne kan leve så almindeligt som muligt.

Betingelsen for ordningen er dels, at modtageren af hjælperordningen har et højt aktivitetsniveau, der gør det nødvendigt at yde en særlig støtte, og dels at modtageren er i stand til at administrere ordningen og fungere som arbejdsgiver for hjælperne. Personkredsen for hjælperordningen er dermed langt mere snæver, end for en række af de øvrige handicapkompenserende ydelser.

Disse krav medvirker til at sikre ordningens fleksibilitet, så hjælperordningen i så høj grad som muligt kan opfylde den handicappedes individuelle behov og ønsker om at opbygge eller fastholde en selvstændig tilværelse. Det er efter min opfattelse en af fordelene ved hjælperordningen, at modta-

geren af handicapordningen, ved at fungere som arbejdsgiver, får mulighed for i vidt omfang selv at tilrettelægge hjælpen. Samtidig kan modtageren ansætte nøjagtigt den eller de hjælpere, som har de personlige eller faglige kvalifikationer, som modtageren af hjælperordningen søger.

Der er desuden i vejledning af 10. marts 1998 om sociale tilbud til voksne med handicap fastlagt en mulighed for, at kommunen kan varetage dele af det administrative arbejde i forbindelse med ordningen. Modtageren af hjælperordningen og kommunen kan dermed aftale, at kommunen efter anvisning fra modtageren udbetaler løn, feriepenge m.v. direkte til hjælperne. Modtageren kan også indgå en aftale med et privat servicefirma om at varetage disse opgaver. Kommunen skal ved udmålingen af hjælpen sikre, at der er råderum til administrative ydelser m.v.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom på, at uanset om kommunen indgår en aftale omkring administrationen af hjælperordningen, kan kommunen ikke afslå at yde generel vejledning og rådgivning til brugere af hjælperordningen, f.eks. i forhold til forsikrings spørgsmål, ansættelsesforhold og lignende.

Jeg mener, at hjælperordningen skal ses som en mulighed for en afgrænset gruppe af brugere, som selv kan og vil påtage sig rollen som arbejdsgivere overfor deres hjælpere. Hvis man ikke ønsker eller kan påtage sig funktionen som arbejdsgiver, må kommunen i stedet yde bistand efter de andre bestemmelser, der er til rådighed for denne persongruppe i serviceloven.

Eva Kjer Hansen

/ Birgitte Lundblad